

C/2023/1104

4.12.2023

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2023 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Terhelt5

(Υπόθεση C-147/22 ⁽¹⁾, Közponi Nyomozó Főügyészség)

(Προδικαστική παραπομπή – Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Άρθρο 54 – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 50 – Αρχή *ne bis in idem* – Παραδεκτό ποινικών διώξεων για πράξεις διαφθοράς εις βάρος κατηγορουμένου σε κράτος μέλος μετά την περάτωση της κινηθείσας κατ' αυτού ποινικής διαδικασίας για τις ίδιες πράξεις από την εισαγγελία άλλου κράτους μέλους – Προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να πληρούνται για να μπορεί να θεωρηθεί ότι ο κατηγορούμενος έχει δικαστεί αμετακλήτως – Προϋπόθεση περί εκτιμήσεως της υποθέσεως επί της ουσίας – Απαίτηση διεξαγωγής λεπτομερούς ανακρίσεως – Μη εξέταση του κατηγορουμένου)

(C/2023/1104)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Terhelt5

παρισταμένης της: Közponi Nyomozó Főügyészség

Διατακτικό

Η αρχή *ne bis in idem*, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και τέθηκε σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 1995, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

πρέπει να χαρακτηριστεί ως αμετάκλητη απόφαση, κατά την έννοια των ανωτέρω άρθρων, η απαλλακτική για τον κατηγορούμενο διάταξη η οποία εκδόθηκε, σε ένα πρώτο κράτος μέλος, κατόπιν ανακριτικής διαδικασίας που αφορούσε κυρίως πράξεις διαφθοράς, όταν κατά του ίδιου κατηγορουμένου ασκείται νέα ποινική δίωξη για τις ίδιες πράξεις σε ένα δεύτερο κράτος μέλος και όταν:

- η απαλλακτική διάταξη εκδόθηκε από την εισαγγελική αρχή χωρίς επιβολή ποινής και χωρίς παρέμβαση δικαστηρίου και αιτιολογήθηκε με τη διαπίστωση της απουσίας οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου που να καταδεικνύει ότι ο κατηγορούμενος πράγματι διέπραξε την αξιόποινη πράξη που του προσάπτεται·
- κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, παρά τον αμετάκλητο χαρακτήρα μιας τέτοιας απαλλακτικής διατάξεως, η εισαγγελική αρχή έχει τη δυνατότητα να συνεχίσει τη διαδικασία υπό αυστηρά καθορισμένες προϋποθέσεις, όπως όταν λαμβάνουν χώρα νέα σημαντικά πραγματικά περιστατικά ή ανακλύπουν νέα σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία, και υπό τον όρο ότι, εν πάση περιπτώσει, η αξιόποινη πράξη δεν έχει παραγραφεί, και
- κατά την ανακριτική διαδικασία, η εισαγγελική αρχή του πρώτου κράτους μέλους συνέλεξε στοιχεία χωρίς, ωστόσο, να εξετάσει τον κατηγορούμενο, ο οποίος είναι πολίτης άλλου κράτους μέλους, δεδομένου ότι το ανακριτικό μέτρο με χαρακτήρα καταναγκασμού το οποίο αποσκοπούσε στον εντοπισμό του τελικώς απεδείχθη ατελέσφορο,

εξυπακουμένου ότι η μη εξέταση του κατηγορουμένου από την εισαγγελία του πρώτου κράτους μέλους μπορεί να ληφθεί υπόψη από την εισαγγελία του δεύτερου κράτους μέλους μεταξύ τυχόν άλλων κρίσιμων ενδείξεων από τις οποίες προκύπτει η έλλειψη λεπτομερούς ανακρίσεως στο πρώτο κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, να αποδεικνύεται ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, εναπέκειτο ευλόγως στην εισαγγελία του πρώτου κράτους μέλους να λάβει ανακριτικό μέτρο προς διασφάλιση αποτελεσματικής εξετάσεως του κατηγορουμένου από το οποίο, προδήλως, θα μπορούσαν να προκύψουν νέα πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία ικανά να κλονίσουν, σε σημαντικό βαθμό, το βάσιμο απαλλακτικής διατάξεως.

⁽¹⁾ EE C 213, της 30.5.2022.